

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 23/2016
29.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног С.З., због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 1) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.З., адвоката Б.С., поднетом против правноснажних одлука: решења Прекршајног суда у Нишу Пр 01-10064/13 од 28.12.2015. године и пресуде Прекршајног апелационог суда – Одељење у Нишу Прж 2362/16 од 24.02.2016. године, у седници већа одржаној 29.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.З., адвоката Б.С., поднет против правноснажних одлука: решења Прекршајног суда у Нишу Пр 01-10064/13 од 28.12.2015. године и пресуде Прекршајног апелационог суда – Одељење у Нишу Прж 2362/16 од 24.02.2016. године.

Образложење

Решењем Прекршајног суда у Нишу Пр 01-10064/13 од 28.12.2015. године одбачен је захтев за понављање прекршајног поступка против окривљеног С.З. због прекршаја из чл. 330. став 1. тачка 1) и 331. став 1. тачка 80) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, јер не постоје законски услови за понављање прекршајног поступка. Истим решењем одређено је да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Прекршајног апелационог суда – Одељење у Нишу Прж 2362/16 од 24.02.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.З., а решења Прекршајног суда у Нишу Пр 01-10064/13 од 28.12.2015. године је потврђено.

Против наведених правноснажних одлука, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног С.З., адвокат Б.С., због битне повреде одредаба прекршајног поступка, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости „у корист окривљеног С.З.“ и досуди му трошкове поступка.

Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. Закона о прекршајима одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 285. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр. 65/13) је прописано да захтев за заштиту законитости подиже Републички јавни тужилац у року од 3 месеца од дана достављања пресуде.

Дакле, из цитиране законске одредбе јасно произилази да је само Републички јавни тужилац у прекршајном поступку овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају бранилац окривљеног С.З., адвокат Б.С., поднео захтев за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.З., недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је сходном применом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 99. Закона о прекршајима и члана 285. став 2. Закона о прекршајима донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**